oma tööd alustanud nagu katsetades ja algul hõlpsamate ülesannetega piirdudes. Riigikogust täitva võimu tasakaalustajana ja kontrollijana sai 1938. a. veel õige vähe kõnelda. See funktsioon sai nähtavaks vahest ainult lisaeelarve arutamisel.

1939. aastal näib riigikogu olevat jõudnud selles suunas sammu edasi. Juba istungjärgu (järjekorras kolmanda) avamisel ütles Riigivolikogu esimees prof. J. Uluots: „Möödunud istungjärgul lisa-eelarve otsustamine ja arutamine kujunes vaid sissejuhatavaks toiminguks, peamiselt riigi majapidamisega tutvumise ja üksikute eriküsimuste lahendamise näol. Käesoleval korral aga tuleb meil kõigepealt leida selged ja võimalikult täiuslikud vormid asjaajamiseks ja selle järel riigi majapidamise kogu nõuete ja vajaduste rahuldamise otsustamine". Riigikogul tuli konstitueeruda sisemiselt, oma arusaamistelt, et seejärel suuta pretendeerida enda tunnustamisele ning panna end maksma. See on ka arusaadav, kui võtta arvesse, et riigikogu koosneb suures enamuses inimestest, kes parlamendis või ka poliitilises elus üldse ei ole tegutsenud, et ligi nelja-aastane paus parlamentide vahel ei mõjunud kuidagi parlamentlikke traditsioone kasvatavalt ning lõpuks ka seda, et praegune riigikogu oma asetumiselt poliitilisse ellu ja vahekordades teiste võimudega on erinev oma eelkäijast. Sellele lisandub veel, et riigikogu ei ole seesmiselt küllalt liidetud ega stabiliseerunud kindlamate rühmituste puudumisel.

### K. Eenpalu valitsus ja riigikogu.

Dekreediandlus paralleelse seadusandlusena väheneb 1939. a. tublisti (arvatud välja dekreediandlus



Eesti kroonika 1939, lk. 29